

پیاده مداری خیابان فردوسی سنندج و حذف خودرو با هدف ارتقاء تعاملات اجتماعی

سهیلا مهر بخش*^۱، مریم دانش شکیب^۲، امیررضا کریمی آذری^۲، رضا پرویزی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری موسسه آموزش عالی دیلمان، گیلان، ایران

۲- استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و هنر دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

۳- مربی، عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی دیلمان، گیلان، ایران

خلاصه

امروزه با هجوم وسیع و گسترده مردم و پدیده مهاجرت به شهرها، با نام رفاه بهتر، صنعتی شدن سریع را به همراه داشته که این خود ساخت وسازهای شتابان را به ارمغان داشته و لطمه‌های زیانباری را بر طبیعت و بستر زیست محیطی انسان وارد آورده است. نابودی منابع زیست محیطی و به مخاطره انداختن آن یکی از عمده مسائلی است که امروزه در محافل علمی و پژوهشی به میان می‌آید. ماشینی شدن فرآیندهای زندگی در همه عرصه‌ها، دوری انسان‌ها را از هم در پی داشته است. رفتار شهروندی در برخوردهای ناصحیح با محیط زیست، عامل مهم و اثر گذار در به مخاطره افتادن زیست بوم طبیعی است. پیاده روی، بهترین روشی است که انسان همواره میتواند با چشم اندازه‌های محیطی در تقابل، و با افراد دیگر در تعامل اجتماعی همگام باشد. مسیرهای پیاده مدار یکی از روش‌های است که حذف اتومبیل را به همراه دارد با شرط تغییر کاربری خیابان‌های اصلی و پر تردد. در این مقاله با روش تحلیلی و توصیفی و با بهره‌گیری از مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی در جهت ارتقاء سطح کیفی و کمی مسیر خیابان اصلی به طرح پیاده محور هستیم که این کنکاش می‌تواند رهیافتی باشد در مسیر افزایش تعاملات اجتماعی و سلامت زیست محیطی خیابان فردوسی سنندج که یکی از مهم‌ترین مسیرها و شاهراه اصلی ارتباطی بین همه مسیرها می‌باشد و با حذف خودرو در این مسیر می‌توان گام‌های اساسی در زمینه پایداری محیطی برداشت.

واژه‌های کلیدی

پیاده مداری، تعاملات اجتماعی، پایداری محیطی، سنندج

* Corresponding author: Mehrbakhsh_s67@yahoo.com